

Nekaj dni pozneje sem se igrala na domačem vrtu... Nanosila sem si cvetja — kar ga je bilo naokoli — in zelenega listja s črnega trna i ograje... Zrahljala sem gredico... nasula nanjo nabranega listja in cvetja... ter žalovala... Po čem? Po mladem in prelestnem cvetju pomladanskem, kojemu je izkopala jesen velik grob.

Pazimo na našo deco!

Spisal Jos. Korošec.

Lepša čednost, katera naj diči srce in um vsakega otroka, je ubogljivost. Otrok pa mora ubogati ne le svoje roditelje, temuč tudi svoje odgojitelje, v obče vse, kateri imajo oblast nad njim. Neubogljivo dete je vedno le v nejevoljo ljudem, med tem ko je uljudno in ubogljivo dete ljubo vsem ljudem.

Ako opazujemo razne družine, zapazimo lahko takoj gnezdo neubogljivosti. Namesto, da bi silili stariši takoj v pričetku otroke ubogati in bi se ne udajali otrokovi želji, popuščajo, da ostaja njihovo povelje neizvršeno. Če se to večkrat ponavlja, zapazi otrok kmalu, da roditejevih povelj ni potreba strogo izvrševati in se potem čedalje manj zmeni za kakove ukaze ter deluje po svoji volji.

Na ta način se nevidno izcimi že v zgodnji mladosti samovolja in nagon k neubogljivosti in tako deco roditelji prav težko ukrote in vzgoje. Popolnoma napačno je mnenje mnogih roditeljev, ako menijo, da prava vzgoja otroka naj se prične še le s tretjim ali četrtem letom, ker je še le od te dobe razum otroka zadostno razvit. Odgoja mora se pričeti takoj po rojstvu.

V družinah, kjer kraljuje vsled pametnih roditeljev le ubogljivost, zapovedujejo stariši, otroci pa ubagajo. Ako otrok česa želi, prosi uljudno stariše. Če se mu odbije želja, vé dobro, da mora svojo željo opustiti in jo nekako radovoljno opusti. Vse drugače pa je, če je neubogljivost že v otroku vkorenjena. Otroci hočejo doseči s trmo, kar si poželijo, hočejo izsiliti, kar se jim tudi v resnici posreči z vednim nadlegovanjem. To pa ima zle posledice za stariše, še bolj pa za otroka.

Stariši morajo marsikatero nepristojno željo odreči otrokom, navaditi jih samozatajevanja, da se privadijo tako daljnega resnega življenja. Stariši morajo biti strogi, sicer bodo pozneje bitko obžalovali,

da so bili premehki. Če je izginila ubogljivost, izgubil se je tudi respekt. Vedni prepir, tožbe, razsajanje in jok med brati sestrami in roditelji povzroči gnjus in zaničevanje sosedov in naših znancev sploh. Kjer pa kraljuje ubogljivost, razumnost in mir v družini, od take rodbine odnaša vsakdo najboljši utis.

Glavni pogoj je, da sta roditelja, oče in mati, pri vzgoji edina, da vzgojujeta jednako. Še le potem bode možno otroke dobro vzgajati. Če je pa oče v tej ali onej reči strog, mati pa popustljiva, ali če oče otroka kaznuje, mati pa ga zagovarja, je to popolnoma napačno.

To je strup za otroke, ker se tako uče prezirati očetova povelja, avtoriteto in pravoveljavnost.

Stariši naj se med seboj pomenijo in nasprotja o vzgoji razodenejo, a nikdar ne v pričo otrok, ali pa celo takrat, kadar se otrok telesno kaznuje.

Laž naj se strogo preganja in energično kaznuje.

Žalibog, provzročujejo čestokrat stariši sami laž, ker otrokom velevajo, da naj reko, če kedo pride, da niso doma in enake neresnice. Sicer se dobiva takoj izgovor, da je to laž v sili in potrebna v posebnih slučajih. Tako opravičenje je šepasto, laž ostane laž. Na tã način se daje otrokom orožje v roko.

Pregovor pravi: Kdor laže, tudi krade. Pazite, stariši, da se ne vresniči pri vaših ljubččkih tu navedeni izrek! Težko je, kar nas razne skušnje uče, poboljšati lažnjivega otroka.

Konečno damo starišem ta-le svèt: Imejte vedno moralno moč nad vašimi otroci, sicer postanete njih sužnji. Moralno moč pa imamo takrat, kedar otroci z lahkotjo in radovoljno ubogajo in se vsikdar uklonijo volji roditeljev.

Književnost in umetnost.

Vstajenje. Roman, ruski spisal grof Lev Tolstoj.

Slavnoznani pisatelj grof Lev Tolstoj je napisal nov roman pod zaglavjem »Vstajenje«, ki izhaja v Njivi, a ob enem tudi v francozkem, nemškem, češkem in hrvatskem prevodu. Hrvaški prevod »Uskrsnuće« je preskrbel Milan pl. Mareković. Ker je hrvaščina nam